

РЕШЕНИЕ

№ 275

гр. гр.Велинград, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, I - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лилия Г. Терзиева Владимирова

при участието на секретаря МАРИЯ АНГ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от Лилия Г. Терзиева Владимирова Гражданско дело № 20225210100006 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 357, ал. 1 КТ вр. чл. 195 от КТ

Образувано е по предявени от Д. М. Х., с ЕГН *****, с адрес: с.Драгиново, общ.Велинград, ул.”****” № 12, *против* ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ на МВР (ОД МВР) гр. Пазарджик, пл.”Съединение” № 1, представлявано от директора П. Ш., иск с правна квалификация по чл. 357, ал. 1 КТ вр. чл. 195 от КТ, с който ищцата иска да се постанови решение, с което да се отмени Заповед № 312з-4088/06.12.2021г., с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

Ищцата Х. твърди, че работи в РУ Велинград при ОД МВР Пазарджик по силата на трудов договор от 19.12.2019г., на длъжността „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на ППС, собствениците и водачите“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД МВР Пазарджик. С допълнително споразумение от 21.08.2020г. е преназначена на длъжността „системен оператор“ в „Администрация – РУ“ към РУ Велинград при ОД МВР Пазарджик. За новите длъжностни задължения не е имало уточнено нищо повече от отразеното в т.2 на раздел II „Други условия“, тъй като не ѝ била връчена длъжностна характеристика. Веднага след подписване на допълнителното споразумение и идването ѝ във Велинград, началникът на

„Криминална полиция” (КП), ѝ връчил секретните тетрадки и ѝ казал да работи. От колегите ѝ Р. Г. и Атанаска П. била предупредена, че трябва да има достъп до секретни материали по ЗЗКИ, което тя веднага заявила на началниците си, но те ѝ заявили, че няма проблем. Твърди, че имала ключ за секретното деловодство, но там се занимавала само с входиране на справки и други документи с гриф „поверително”, като имало въвеждане в ОАПС, съответно опаковане и изпращане по служители на материали в ОД МВР Пазарджик. Поддържа, че не се е занимавала и чела, каквито и да е материали със съответния гриф по ЗЗКИ. Твърди, че едва през м.02.2021 г. ѝ било казано от ръководството на РУ да подаде заявление за започване на процедурата по ЗЗКИ за получаване на разрешително. Процедурата приключила с издаване на Разрешително за достъп до класифицирана информация № 898/21.07.2021г. до ниво „секретно”. Твърди, че през цялото време изпълнявала задълженията си на новата длъжност със знанието и по нарежданията на ръководството на РУ Велинград. Твърди, че деня след като получила разрешението за достъп до класифицирана информация, новият ВПД началник на РУ Велинград г-н С.К. подал докладна записка за придобита информация за евентуално нарушение по ЗЗКИ в РУ Велинград и била образувана дисциплинарна проверка, за което дала обяснения. Сочи, че на 06.12.2021г. в 11.30 ч. ѝ била връчена Заповед № 312з-4088/06.12.2021г. на директора на ОДМВР Пазарджик за налагане на дисциплинарно наказание "забележка" на основание чл.192, ал.1, във вр.с чл.159, ал.2 и ал.1 от ЗМВР и чл.186, съгласно чл.187, ал.1, т.10, пр.2 и предл. последно, чл.195, чл.188, т.1 от КТ. Излага, че в мотивите на заповедта било посочено, че била приела и изпълнявала задачи по приемане, регистриране и обработка на документи с гриф "за служебно ползване" и "поверително", след като е знаела, че следва да притежава разрешение за достъп до класифицирана информация и не е докладвала незабавно на завеждащия регистратурата за случаи на нерегламентиран достъп (нарушение на т. 11 от типава ДХ и § 1, т.6 от ДР на ЗЗКИ). В този смисъл била нарушила умишлено чл.124, чл.125, чл.126, т.13 във вр.с чл. 187, ал. 1 ,т. 10 от КТ. Поддържа, че заповедта е незаконна, тъй като е издадена след изтичане на 2-месечния давностен срок по чл.194 от КТ. Работодателят е бил уведомен с докладна записка рег.№ 367р-13585/22.07.2021 г. на г-н Кюпов и доклад рег.№ 340р-13794/10.09.2021г., а Заповедта е издадена и връчена на 06.12.2021г., т.е. близо 3 месеца по-късно и

близо 1 месец след изтичане на давностния срок за налагане на дисциплинарно наказание. Наред с това още от 24.08.2020г. уведомила ръководството, че няма разрешение по ЗЗКИ, но въпреки това я задължавали да работи тази работа и при тези условия, т.е от 24.08.2020г. до 06.12.2021г. е изтекъл и 1-годишния давностен срок по чл.194 от КТ. Поддържа, че в мотивите са посочени противоречиви и взаимоизключващи се обстоятелства за времето на извършване на нарушението - от 13.10.2021 г. до 21.07.2021 г.. Предвид изложеното моли съда да уважи предявения иск. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

В законоустановения едномесечен срок по реда на чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който се оспорва иска и се моли да бъде отхвърлен. Поддържа се, че съгласно резолюция на директор на ОДМВР - Пазарджик, положена върху доклад № 340р-13794/10.09.2021 г., дисциплинарното нарушение е открито на 06.10.2021 г., а процесната заповед е издадена на 06.12.2021 г., поради което е спазен двумесечният преклузивен срок за налагане на дисциплинарно наказание. Поддържа се, че съобразно чл. 194, ал. 3 от КТ двумесечния срок за налагане на дисциплинарното наказание не е текъл за времето на отпуск на ищцата, като тя е ползвала платен годишен отпуск/ в периода от 06.10.2021г. до 06.12.2021г. в размер на 6 работни дни/. Сочи се, че съгласно чл. 159, ап.2 във връзка с ал.1 от ЗМВР, само директора на ОДМВР-Пазарджик сключва и прекратява трудови договори със служителите по чл. 142, ал.1 , т. 3 от ЗМВР. Твърди се, че работодателят е връчил на ищцата покана за даване на писмени обяснения с рег. № 312р-21041/11.10.2021 г., на 19.10.2021г. в 09,55 часа, което е удостоверено с подписа ѝ, както и срока, в който да ги депозира. Освен това работодателят е и изслушал работничката, видно от протокол рег. № 312р-23020/01.11.2021 г.. Поддържа се, че в закона няма изисквания за писмена форма на искането за обяснения, за предварително уведомяване, че се касае точно за процедура по налагане на дисциплинарно наказание, нито е предвидена определена продължителност на процедурата./решение № 257/22.05.2020г. по гр. Дело № 985/2011, IV г. о. ВКС./ Излага се, че съгласно установената практика не е задължително формулировката на извършеното нарушение в искането на обяснения да е идентична с тази в заповедта за налагане на наказание. Поддържа се, че както в искането на обясненията, така и в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е достатъчно нарушението на

трудова дисциплина да бъде посочено по разбираем за работника или служителя начин. Излага, че нито в искането на обяснения, нито в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание работодателят е длъжен да посочи всички обективни и субективни елементи на изпълнителното деяние или правната квалификация, нито да посочи кои факти е приел за установени, а единствено е длъжен да посочи точно нарушенията, за които иска предварително неговите обяснения, но не тяхната правна квалификация, което е сторено. Сочи се, че писмените обяснения на работника или служителя, дадени по реда на чл. 193 КТ, в които се признава извършеното нарушение, по естеството си са извънсъдебно признание (извънсъдебно изявление) пред работодателя за това, че са се осъществили неизгодни за него факти, което съдът следва да преценява с оглед на всички обстоятелства по делото. Счита за неоснователно твърдението за незаконосъобразност на заповедта, предвид на липсата на писмени доказателства за твърдяното нарушение на трудовото дисциплина, а именно че извършеното дисциплинарно нарушение е умишлено. Поддържа се, че неправилната квалификация на нарушението не дава основание за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание на формално основание. Оспорва се твърдението, че ищцата не е извършила вменените нарушения на трудовата дисциплина, така както са описани в заповедта. Твърди се, че ищцата е запозната със своите преки задължения, съгласно утвърдена типова длъжностна характеристика, връчена ѝ срещу подпис. Оспорва се твърдението, че е уведомявала началника на РУ-Велинград за нарушенията, които е извършила, тъй като по дисциплинарната преписка не са събрани доказателства в тази насока. Поддържа се, че ищцата е извършила продължаващо нарушение, като моментът на извършването му обхваща целият период до прекратяване на действията, осъществяващи нарушението. Твърди се, че когато към момента на откриване на нарушението то е продължавало, двата момента- на откриването и извършването, съвпадат, поради което изискванията на чл. 194 КТ са изпълнени чрез посочването на момента на откриване на нарушението, като датата на извършването е дата на откриването му. /Решение № 416/19.12.2012г. по гр. Дело № 150/2012г., III г. о. на ВКС, Решение № 181 /22.07.2015г., гр. Дело № 4554/2014г., IV г. о. на ВКС/. Излага се, че в случая, работодателят е узнал за нарушението от изготвения доклад и в рамките на двумесечния срок е извършил допълнително разследване на спорните

обстоятелства и е наложил дисциплинарното наказание. Поддържа се, че е правилна преценката за тежестта на извършеното нарушение по реда на чл. 189 КТ и нейното извършване е основание за законност на наложеното дисциплинарно наказание. При определяне вида на наложеното дисциплинарно наказание, е обсъдил и взел предвид обстоятелствата, и е наложил минимално предвиденото наказание в КТ „забележка“. Твърди се, че с оглед събраните доказателства по безспорен начин е установено и прието за доказано извършеното от ищцата нарушение на трудовата дисциплина: че в периода от 13.10.2020г./касае се за техническа грешка, т. к. в заповедта е описано 13.10.2021 г./ до 21.07.2021 г. включително до издаване на съответното разрешение за достъп до класифицирана информация № 898 /21.07.2021 г. с недокладването на завеждащия регистратурата, служителката виновно е нарушила (не е изпълнила) основни трудови задължения съгласно член 126, точка 13, от Кодекса на труда „да изпълнява и всички задължения, от трудовият и договор“, и при установени нередности съгласно т. 11 от длъжностната и характеристика, незабавно да докладва на завеждащия регистратурата, което съставлява нарушение на трудовата дисциплина съгласно член 187, алинея 1, точка 10, предложение второ и предложение последно от Кодекса на труда - „неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закон и определени при възникване на трудовото правоотношение“. Счита, че задълженията по чл. 126, т. 13 от КТ включват спазване на установената трудова дисциплина и спазване на законосъобразни действия за съответния работник или служител. Няма данни, а и не е спорно че между страните да е уговаряно различно от уговорените трудови функции. При издаване на заповедта са спазени сроковете по чл. 194, ал.1 КТ Заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване изискванията на чл. 193, ал.1 КТ и чл. 333, ал.1 от КТ. На ищцата не е наложено прекратяване на служебното правоотношение по чл. 328 от КТ, за да се ползва със специална защита предвидена в КТ за определени категории работници и служители, поради здравословни причини, за което да се иска предварително разрешение от инспекция по труда. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

Въз основа на събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с твърденията, възраженията и доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За основателността на иска по чл. 195 КТ в тежест на ответника-работодател е да докаже пълно и главно виновно неизпълнение на задълженията на работника или служителя по трудовото правоотношение, установяване факта на нарушение на трудовата дисциплина, изслушване или приемане на обясненията на работника или служителя преди налагане на наказанието, спазване срока за налагане на дисциплинарното наказание, мотивирането на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, налагане на дисциплинарно наказание съобразено по вид с тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и поведението на работника/служителя.

С доклада по делото съдът е обявил за безспорни обстоятелствата, че страните са в трудово правоотношение, по силата на трудов договор от 19.12.2019г., като въз основа на допълнително споразумение от 21.08.2020г. е заела длъжността „системен оператор” в „Администрация – РУ“ към РУ Велинград при ОД МВР Пазарджик при ответника, със Заповед № 312з-4088/06.12.2021г., издадена от Директора на ОД МВР Пазарджик, връчена на 06.12.2021 г., на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Изложеното се установява и от представените по делото писмени доказателства- трудов договор от 19.12.2019г., допълнително споразумение от 21.08.2020г. към него и Заповед № 312з-4088/06.12.2021г., издадена от Директора на ОД МВР Пазарджик, връчена на 06.12.2021 г..

Задължение на съда е служебно да следи за спазване на императивните разпоредби на материалния закон - такива са изискванията на чл. 193 КТ, чл. 195, ал. 1 КТ относно формата и съдържанието на заповедта за уволнение, чл. 194 КТ относно срока за налагане на дисциплинарни наказания, дори те да не са изрично посочени в исковата молба, с която е оспорена законността на уволнението /така Решение № 301/06.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1679/2010 г., I. г. о. ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК/

Съгласно чл. 193, ал. 1 КТ: "Работодателят е длъжен преди налагане на дисциплинарно наказание да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения..." Императивната разпоредба на чл. 193, ал. 2 КТ установява правилото, че при неизпълнение на задължението по чл. 193, ал. 1 КТ съдът е длъжен да отмени дисциплинарното наказание без да разглежда спора по същество.

Съдът приема, че е спазена установената законова процедура по чл. 193, ал. 1 КТ. Работодателят е узнал за извършеното от ищеца нарушение, след като е бил уведомен с доклад с рег. № 340р-13794/10.09.2021 г., и със своя покана за даване на писмени обяснения с рег. № 312р-21041/11.10.2021 г., връчена на 19.10.2021г., на основание чл. 193, ал. 1 КТ е поискал писмени обяснения от ищцата, която е представила такива.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 1 дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от 1 година от извършването му.

При продължавано нарушение, извършено не еднократно, а чрез повтарящи се действия през определен период от време, моментът на извършването му е целият период до прекратяване на действията или бездействията, осъществяващи нарушението / в този смисъл Решение № 416/19.12.2012 година, по гр.д. № 150/2012г., III г. о, ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК/. Доколкото в случая се касае за непрекъснато осъществяване на състава на дисциплинарното нарушение в известен период от време, следва да се приеме, че срокът по чл. 194, ал. 1, предл.2 от КТ от КТ започва да тече от последния ден, в който деянието е осъществено. Това е така, тъй като при продълженото дисциплинарно нарушение деянието се извършва непрекъснато в рамките на определен времеви интервал, като по този начин се създава едно трайно противоправно състояние. В този смисъл доколкото не се касае за еднократно действие или бездействие, предвиденият в чл. 194, ал. 1, предл.2 от КТ срок започва да тече от деня, предшестваш преустановяването на нарушението, когато всъщност е завършен фактическият му състав. Следователно в настоящия случай следва да се приеме, че за периода от 21.08.2020г. до 21.07.2021 г., когато ищцата е получила разрешение за достъп до класифицирана информация /л.10/ ищцата, чрез бездействието си е осъществявала процесното дисциплинарно нарушение и към момента на откриването му с доклад с рег. № 340р-13794/10.09.2021 г. едногодишният срок по смисъла на 194 КТ не е бил изтекъл.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 3 КТ сроковете по ал. 1 не текат през времето, когато работникът или служителът е в законоустановен отпуск или участва в стачка. Без значение е видът на отпуската, достатъчно е същият

да е от предвидените в закона. Без значение е и неговата продължителност. През време на отпуска сроковете спират да текат, поради това, за да се прецени дали съответният срок е изтекъл, времето на законоустановен отпуск се приспада от продължителността на сроковете по чл. 194, ал. 1 КТ. По разпореждане на закона срокът по чл. 194, ал. 1 от КТ се брои в месеци и изтича на съответното число на последния /втория/ месец. Когато са били налице основания за спиране, поради ползван отпуск в рамките на този срок след съответната дата на втория месец, следва да се прибавят толкова дни, колкото е бил разрешеният отпуск. Точният брой дни зависи от конкретиката на случая и от вида отпуск. Конкретно, при ползван платен годишен отпуск се прибавят разрешеният като отпуск брой работни дни, като не следва да се прибавят към този срок и почивните, и празничните дни, обхванати от периода, в който работникът или служителят е бил в отпуск, тъй като това не се предвижда от разпоредбата на закона.

От приетата като писмено доказателство и неоспорена от ищцата справка за ползван отпуск се установява, че същата е ползвала платен годишен отпуск в размер на 15 работни дни за периода от 13.07.2021 г. до 02.08.2021 г. /л- 77 от делото/. Не се твърди, нито са представени доказателства ищцата да е ползвала друг отпуск след разрешения ѝ и посочен по-горе, нито да е участвал в стачка, поради което следва да се приеме, че не са налице основания за спиране теченото срокът за налагане на дисциплинарно наказание.

Откриване на дисциплинарното нарушение означава узнаване от дисциплинарно наказващия орган на нарушението на трудовата дисциплина, установено в съществените му признаци - субектът на нарушението и мястото на извършването му и съществените признаци на деянието от обективна и субективна страна, които да го квалифицират като нарушение. В този смисъл решение № 256, постановено по гр. д. № 1036/2011 г., IV г. о., ВКС, решение от 26.07.2010 г. по гр. д. № 470/2009 г. на ВКС, решение от 13.10.2010 г. по гр. д. № 1130/2009 г. на ВКС и от 20.12.2010 г. по гр. д. № 644/2010 г. на ВКС.

В случая следва да се приеме, че описаните в заповедта за уволнение нарушения на трудовата дисциплина са станали известни на дисциплинарно наказващия орган най-късно на 10.09.2021 г., когато е бил уведомен с доклад рег. № 340р-13794/10.09.2021 г. и от тази дата започва да тече и двумесечния

срок за реализиране отговорността за извършените нарушения, доколкото не се установи работникът да е ползвал законоустановен отпуск или да е участвал в стачка след тази датата, то следва, че е изтекъл най-късно на 10.11.2021 г..

Процесната заповед е издадена и връчена на ищцата на 06.12.2021г., или в деня на налагане на дисциплинарното наказание – 06.12.2021г. този срок е изтекъл, поради което правото на работодателя да наложи дисциплинарно наказание е преклудирано. В този смисъл е и константната практика на ВКС, според която: "В рамките на двумесечния срок от откриване на нарушението, работодателят следва да извърши всички необходими действия, включително и да изпълни процедурата във връзка със законоустановената закрила по чл. 333 КТ и в зависимост от наличието или не на необходимите документи – да прецени дали да наложи дисциплинарното наказание или не. След изтичане на двумесечния срок по чл. 194, ал. 1 КТ субективното потестативно право на работодателя да наложи дисциплинарно наказание, ако не е упражнено се преклудира. Нормата е императивна и съдът следи служебно за прилагането ѝ. Не съществуват обективни причини, които да обосноват възможност за налагане на дисциплинарно наказание след изтичане на срока по чл. 194, ал. 1 КТ, защото след изтичането му в правния мир дисциплинарната простъпка вече не съществува като основание за налагане на наказание и се прекратява възможността за търсене на дисциплинарна отговорност. " – Определение № 277/21.02.2014 г. по гр. д. № 7293/2013 г. на ВКС и Решение № 256/18.05.2012 г. по гр. д. 1036/2011 г. на IV г. о. на ВКС.

Изложеното обуславя извод за незаконосъобразност на наложеното дисциплинарното наказание само на посоченото основание, като искът за отмяната му се явява основателен, без да е необходимо съдът да се произнася по съществуването на спора относно това дали ищецът е извършил дисциплинарното нарушение, за което е наказан.

По разноските:

При този изход на делото съдът приема, че ответникът дължи на основание чл. 78, ал. 1 ГПК заплащане на разноските за производството, които ищцата е направила или следва да бъде осъден да ѝ заплати сумата от 600 лв., представляваща възнаграждение за един адвокат. На основание чл.

78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 50 лв., по предявения иск, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Велинград.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 357 във вр. с чл. 194 КТ, Заповед № 3123-4088/06.12.2021г., издадена от Директора на ОД МВР Пазарджик, с която на Д. М. Х., с ЕГН *****, с адрес: с. Драгиново, общ. Велинград, ул. "*****" № 12, е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ на МВР (ОД МВР) гр. Пазарджик, пл. "Съединение" № 1, представлявано от директора П. Ш., **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. М. Х., с ЕГН *****, с адрес: с. Драгиново, общ. Велинград, ул. "*****" № 12, сумата от 600 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ на МВР (ОД МВР) гр. Пазарджик, пл. "Съединение" № 1, представлявано от директора П. Ш., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Велинград държавна такса в размер на 50.00 лв. /петдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____